

w tej serii:

HIMALAJE:

Cho Oyu Himal (w jęz. niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Khumbu La, Nangpai Gosum, Kyajo Ri. Wyd. 1988.

Zeszyt 2: Cho Oyu, Ngozumpa Kang, Gyachung Kang. Wyd. 1988.

Pumori-Taboche Himal (w jęz. niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Nup La, Gyubanare Kang, Lobuche, Kangchung, Pointed Pk. Wyd. 1988.

Zeszyt 2: Jobo Lhaptshan, Taboche, Pumori, Khumbutse. Wyd. 1988.

Mount Everest Massiv (w jęz. niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Mt Everest, Changtse. Wyd. 1985.

Zeszyt 2: South Col, Lhotse, Nuptse. Wyd. 1988.

Zeszyt 3: Imja Tse, Pokalde, Shartse, Cho Polu, Pethangtse. Wyd. 1988.

Ama Dablam & Hinku Himal (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Twin Ice Pk, Veguco, Ama Dablam. Wyd. 1993.

Zeszyt 2: Hinku Ri, Kang Taiga, Tramserku. Wyd. 1994.

Chamlang-Baruntse Himal (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Baruntse, Peak 4. Wyd. 1993.

Zeszyt 2: Hunku Chuli, Chamlang, Peak 5, Chhoyang Himal. Wyd. 1993.

Makalu Himal (w jęz. niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Chago, Kangchungtse, Chomo Lönzö. Wyd. 1988.

Zeszyt 2: Makalu La, Makalu, Yaupa, Peak 5, Popti La. Wyd. 1988.

Kangchenjunga Himal (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Nepal Gap, Gimigela Chuli, Sugarloaf, Taple Shikhar, Kangchenjunga. Wyd. 1987.

Zeszyt 2: Kangchenjunga c.d., Kangbachen, Ramthang, Anidesh Chuli, Merra. Wyd. 1988.

Zeszyt 3: Kumbhakarna, Khabur, Tso Kang, Boktoh, Mirgin La. Wyd. 1988.

KARAKORUM:

Western Baltoro Mustagh (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, West Mustagh Pass, Paiju Group, Uli Biaho. Wyd. 1988.

Zeszyt 2: Sarpo Laggo Pass, Trango Group. Wyd. 1989.

Zeszyt 3: Lobsang Group, East Mustagh Pass, Mustagh Tower. Wyd. 1989.

Zeszyt 4: Savoia Group, Chongtar Group. Wyd. 1989.

Northern Baltoro Mustagh (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, K2. Wyd. 1989.

Zeszyt 2: Angel, Skyang Kangri, Durbin Group, Kharut Ridge. Wyd. 1989.

Eastern Baltoro Mustagh (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Broad Peak. Wyd. 1989.

Zeszyt 2: Gasherbrum IV, V, VI, Nakpo Peaks. Wyd. 1990.

Zeszyt 3: Gasherbrum III, II, I, Sia Kangri. Wyd. 1990.

ANDY:

Cordillera Huayhuash (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Paria, Ninashanca, Rondoy. Wyd. 1990.

Zeszyt 2: Jirishanca, Jirishanca Chico, Cadena Queropalca, Yerupaja Chico. Wyd. 1991.

Zeszyt 3: Yerupaja, Seria, Rosario, Rásac. Wyd. 1991.

Zeszyt 4: Tsacra, Ancocancha, Raju Collota, Cadenas Occidentales. Wyd. 1991.

Zeszyt 5: Siula, Sarapo, Jurau, Cad. Yalgoy, Trapecio. Wyd. 1992.

Zeszyt 6: Puscanturpa, Cuyocraju, Rascacielo, Pariaucro, Yanacaico, Huachash. Wyd. 1992.

POLSKA:

Góra Zborów (w jęz. polskim)

Zeszyt 1: Część zachodnia. Wyd. 1986.

Zeszyt 2: Część wschodnia. Wyd. 1986.

Wkrótce!! Ama Dablam & Hinku Himal - Zeszyt 3 (w jęz. polskim)

Niniejszym proszę wszystkich o przysyłanie sprostowań, uzupełnień i uwag do powyższych przewodników. Proszę również o materiały do dalszych zeszytów tej serii

J Kielkowski, Potsdamer Str.45, 40599 Dusseldorf

AMA DABLAM & HINKU HIMAL

2

PRZEWODNIK ALPINISTYCZNY

JAN KIELKOWSKI

**AMA DABLAM
&
HINKU HIMAL**

przewodnik wspinaczkowy

Zeszyt 2

Mingbo Ri - Rakpa Ri - Hinku Ri - Kang Taiga - Tramserku

wszelkie prawa zastrzeżone

Düsseldorf 1994

Mapa 5. Rakpa Ri & Hinku Ri

MINGBO LA (Ama Dablam Col) 5866

(mapa 4,5, rys. 4,37-38)

Mingbo La (Mingbo Saddle) to firnowa przełęcz w głównej grani Himal, pomiędzy Pumo Dablam i Rakpa Ri. Nazywana jest też niekiedy Ama Dablam Col lub mylnie Mera La. Określana również kotami: 5817, 5900, 5950, 6000 lub 6100. Prowadzi przez nią dość dogodne przejście z Imja Valley przez Nare Valley do górnej części Hunku Valley. Jest ono jednym z wariantów trasy trekkingowej łączącej górne rejony Khumbu z górną częścią doliny Barun. Dlatego też przełęcz bywa dość często odwiedzana.

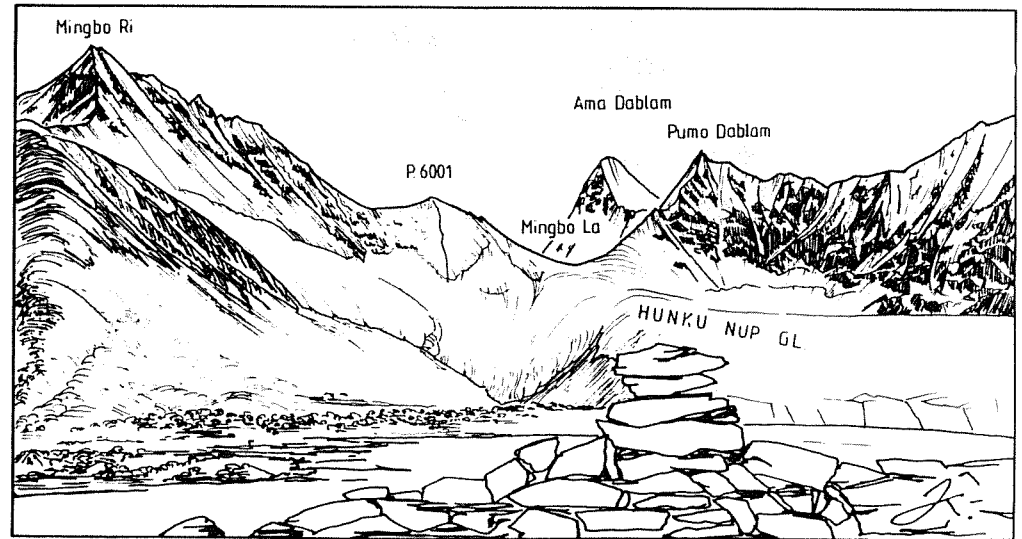
1. wejście: 16.X.1951 E.Hillary, E.E.Shipton i 3 Szerpowie (Exp.51/2). 2.w. 2.IV.1953 G.Band, Ch.Evans, M.Westmcott (Exp.53/1). 3.w. X.1960 uczestnicy (Exp.60/1). Później liczne dalsze wejścia, również na nartach. 1.w.zimowe: zima 1960/61 M.Gill, J.Milledge, W.Romanes, M.Ward, J.West (Exp.60/1). 2.w.z. II.1982 J.Bridwell, N.Gillette, J.Reynolds (Exp.82/4).

DROGA 34. Z Hunku Valley przez Hunku Nup Gl. na przełęcz. (rys.37). Łatwo po lodowcu i firnie.

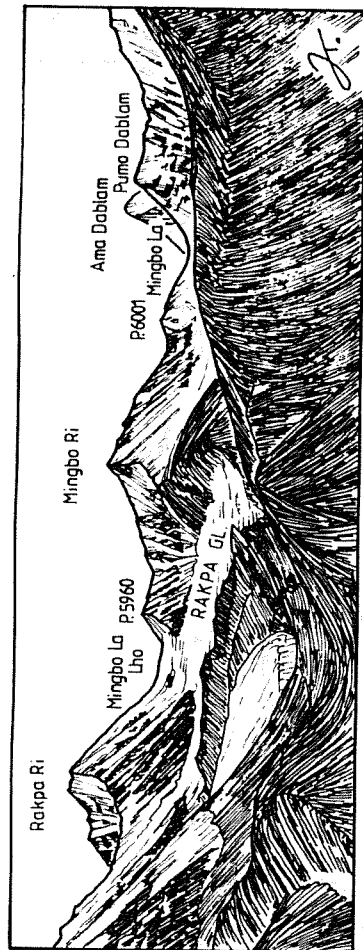
1.przejście: 16.X.1951 E.Hillary, E.E.Shipton i 3 Szerpowie (Exp.51/2). 2.p.(1.p.zimowe) zima 1960/61 M.Gill, J.Milledge, W.Romanes, M.Ward, J.West (Exp.60/1). Później liczne dalsze przejścia, również na nartach. 2.w.z. II.1982 J.Bridwell, N.Gillette, J.Reynolds (Exp.82/4).

DROGA 35. Z Nare Valley przez Nare Gl. na przełęcz. Łatwo przez lodowiec i na końcu 150 m w stromym firnie.

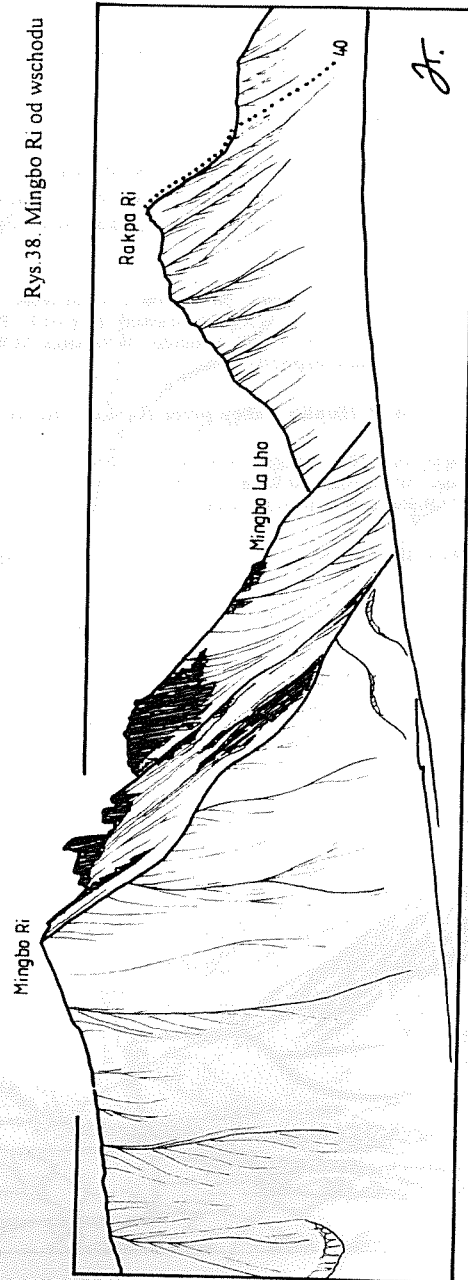
1.przejście: 16.X.1951 E.Hillary, E.E.Shipton i 3 Szerpowie (Exp.51/2) w zejściu. 2.p. 2.IV.1953 G.Band, Ch.Evans, M.Westmcott (Exp.53/1). 3.p. X.1960 uczestnicy (Exp.60/1). Później liczne dalsze przejścia, również na nartach. 1.p.zimowe: zima 1960/61 M.Gill, J.Milledge, W.Romanes, M.Ward, J.West (Exp.60/1). 2.p.z. II.1982 J.Bridwell, N.Gillette, J.Reynolds (Exp.82/4).

Rys 37. Mingbo La od wschodu

Rys.38. Mingbo Ri od wschodu

Rys.39. Mingbo Ri i Rakpa Ri od pn.-zachodu

MINGBO RI 6187

(mapa 5, rys. 4,37-39)

Szczyt w głównej grani Himal, pomiędzy Nare Valley na zachodzie i Hunku Valley na wschodzie. Nazywany też Mingbo lub Mingbo Peak. Kulminuje w dwóch wierzchołkach, z których południowy Main Peak 6187 (6195) jest nieco wyższy. Wierzchołek północny - North Peak - ma wysokość ok. 6150 m. W północnej i południowej grani szczytu znajdują się dwie dalsze kulminacje P 6001 (5960) i P.5960. Z North Peak spada na zachód zebro, które dzieli firnowe pole Nare Gl. na dwie części. Inna skalista grzędą spada z głównego wierzchołka na wschód. Oddziela ona Hunku Nup Gl. od Rakpa Gl.

Próba wejścia: 28.XI.1961 Ang Norbu, D.Harrold, R.Neale, Pasang Phutar (Exp.61/2) do 5950.

DROGA 36. Od pn.-zachodu na Mingbo Ri Szczegóły nie znane

Próba przejścia: 28.XI.1961 Ang Norbu, D.Harrold, R.Neale, Pasang Phutar (Exp.61/2) do 5950.

Na graniach i ścianach góry bardzo dużo miejsca na interesujące nowe drogi.

MINGBO LA LHO 5860

(mapa 5, rys. 38-39)

Równoległa do Mingbo La przełęcz w głównej grani Himal, pomiędzy Mingbo Ri na północy i Rakpa Ri na południu. Nazywana też South Col, Mingbo Saddle lub bałamutnie Mera La (Brytyjczycy w 1953 r.). Oznaczana też wysokością 5950. Prowadzi przez nią dość trudne przejście z Mera Valley do górnej części Hunku Gl.

1.wejście: 2.IV.1953 G.C.Band, R.C.Evans, M.Westmacott i 3 Szerpowie (Exp.53/1). 2.w. 3.IV.1953 T.Bourdillon i Szerpowie (Exp.53/1). 3.w. 4.IV.1953 G.C.Band, R.C.Evans, M.Westmacott i Szerpowie (Exp.53/1). 4.w. 7.VI.1954 Onji Gyalbo, G.Lowe, Mingma (Exp.54/1). 5.w. VI.1954 Beaven, C.Todd (Exp.54/1). 1.w.zimowe: zima 1960/61 M.Gill, J.Milledge, W.Romanes, M.Ward, J.West (Exp.60/1).

DROGA 37. Od wschodu z Hunku Valley przez Rakpa Gl. na przełęcz. (rys.38). Łatwo po lodowcu.

1.przejście: 7.VI.1954 Onji Gyalbo, G.Lowe, Mingma (Exp.54/1). 2.p. VI.1954 Beaven, C.Todd (Exp.54/1). 1.p.zimowe: zima 1960/61 M.Gill, J.Milledge, W.Romanes, M.Ward, J.West (Exp.60/1).

DROGA 38. Od zachodu z Nare Valley przez Nare Gl. na przełęcz. (rys.39). Dość trudno i niebezpiecznie, 4 godz.

Droga biegnie po morenach i lodowcu, a w końcu stromym, śnieżnym stokiem na siódło przełęcz. 1.przejście: 2.IV.1953 G.C.Band, R.C.Evans, M.Westmacott i 3 Szerpowie (Exp.53/1). 2.p. 3.IV.1953 T.Bourdillon i Szerpowie (Exp.53/1). 3.p. 4.IV.1953 G.C.Band, R.C.Evans, M.Westmacott i Szerpowie (Exp.53/1). 4.p. 7.VI.1954 Onji Gyalbo, G.Lowe, Mingma (Exp.54/1) w zejściu. 5.p. VI.1954 Beaven, C.Todd (Exp.54/1) w zejściu. 1.w.zimowe: zima 1960/61 M.Gill, J.Milledge, W.Romanes, M.Ward, J.West (Exp.60/1), w zejściu na nartach.

HINKU HIMAL

(mapa 2, rys. 1)

W niniejszym opracowaniu nazwą Hinku Himal określono cały rejon górski w otoczeniu doliny Hinku (Inukhu) Drangka. Nazwa ta ma jednak również inny węższy zakres, a mianowicie: odnosi się tylko do szczytów w grani, zamykającej od północy najwyższe piętra doliny Hinku - od Kangtega na zachodzie przez Fluted Peak i Rakpa Ri na wschodzie. W rejonie Hinku Himal główna

grań Himal rozgałęzia się na dwie odnogi, obejmujące od wschodu i od zachodu dolinę Hinku Drangka. Od głównego wierzchołka Himal (Hinku Ri Main) odchodzi na południe krótka boczna grań, która rozdziela górne odnogi lodowca Hinku Gl: Hinku Nup Gl. i Hinku Shar Gl.

RAKPA RI 6413

(mapa 5, rys. 38-39)

Wybitny zwornikowy szczyt w głównej grani Himal, w którym rozwidła się ona na dwa ramiona, obejmujące od wschodu i od zachodu dolinę Hinku Drangka. Inna krótsza, boczna grań (ze szczytami Hinku Ri) odchodzi ze szczytu na wschód do doliny Hinku. Nazwa Rakpa Ri (Peak) nadana została górze przez jej zdobywców w 1961 roku i pochodzi od imienia tybetańskiego psa, towarzyszącego ekspedycji. W południowej grani góry znajduje się Peak 5892. Na pn.-zachód, ku Nare Gl. spada ze szczytu wspaniała, 700-metrowa lodowa ściana. Próby wejścia: 4.IV.1953 T.Bourdillon (Exp.53/1); II.1961 M.Gill, M.Ward (Exp.61/1) do ca 6350.

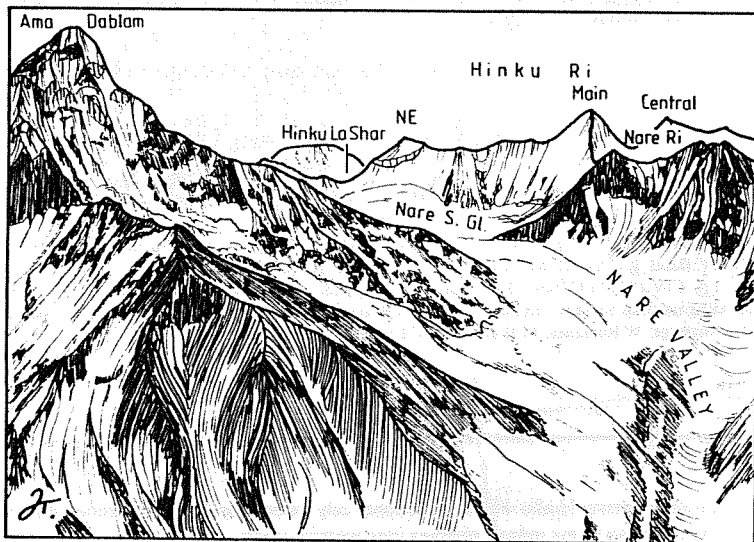
DROGA 39. Z Mingbo La Lho północną granią na szczyt. (rys.38-39). Szczegóły nie znane. Próba przejścia: 4.IV.1953 T.Bourdillon (Exp.53/1).

DROGA 40. Z Nare Gl. prawą częścią pn.-zachodniej ściany. (rys.39). Stromo w firnie i śniegu (60°).

Pożłobioną lodowymi zębami i zlebami ścianą wprost w górę na zachodnią grań, którą na wierzchołek

Przejsię: II.1961 M.Gill, M.Ward (Exp.61/1), do łatwego terenu na szczytowej grani (ok. 6350).

Na graniach i ścianach góry bardzo dużo miejsca na interesujące nowe drogi.

Rys 40. Otoczenie Nare Valley od pn.-zachodu

HINKU LA SHAR 6200

(mapa 5, rys.40-41)

Przełęcz w grani pomiędzy Rakpa Ri na wschodzie i Hinku Ri NE na zachodzie, ponad górnym piętrzem Hinku Shar Gl. Wejścia na przełęcz nie są znane.

HINKU RI MAIN (Fluted Peak, Malangphutang, Shulkang Ri) 6571

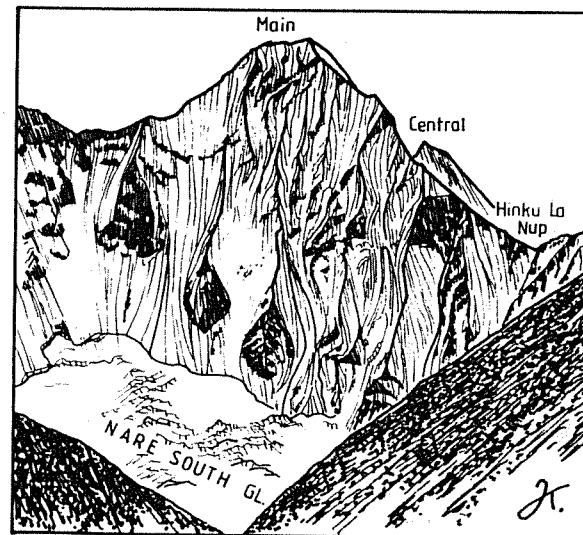
(mapa 5, rys. 26,40-43)

Wybitny lodowy szczyt w grani pomiędzy Nare Valley na północy i lodowcami Hinku Gl. na południu. Nazwany w 1953 roku przez Roberta Fluted Peak, czyli Żłobisty Szczyt (ściany poźłobione lodowymi rynkami i zębami). Określany też nazwą Malangphutang lub Shulkang Ri. Razem z sąsiadującym na południu Hinku Ri Central przypomina sylwetką rozwarte nożyce. Podawany też z wysokością 6579 lub 6575 m. W pn.-wschodniej grani góry znajduje się mniej wybitny pn.-wschodni wierzchołek masywu - Hinku Ri North-East (6253). Z głównego wierzchołka odchodzi na południe krótka, boczna grań, rozdzielająca lodowce Hinku Shar Gl. i Hinku Nup Gl. Próby wejść na szczyty nie są znane.

HINKU LA LHO 6153

(mapa 5, rys. 42-43)

Wysoko położona przełęcz w bocznej grani pomiędzy Hinku Ri Main i Hinku Ri Central. Wejścia na przełęcz nie są znane.

Rys.41. Hinku Ri - północna ściana

HINKU RI CENTRAL 6467

(mapa 5, rys. 42-43)

Piękny lodowy szczyt w bocznej grani pomiędzy Hinku Shar Gl. i Hinku Nup Gl., razem z sąsiadującym na północy Hinku Ri Main przypomina sylwetką rozwarte nożyce. Na pd.-zachód i pd.-wschód spadają ze szczytu dwa wybitne żebra z wierzchołkami Hinku Ri South-East (6214) i Hinku Ri South-West (6261).

Wejścia na wierzchołki masywu:

HINKU RI CENTRAL: 1. wejście (1.w.samotnie): XI.1979 J.Sangster (Exp.79/2).

HINKU RI SOUTH-WEST: 1. wejście (1.w.samotnie): XI.1979 J.Sangster (Exp.79/2).

DROGA 41. Z Hinku Nup Gl. pd.-zachodnią granią przez Hinku Ri SW na Hinku Ri Central. (rys.42). Niezbyt trudno po firmie (odcinki 50°), szczegóły nie znane.

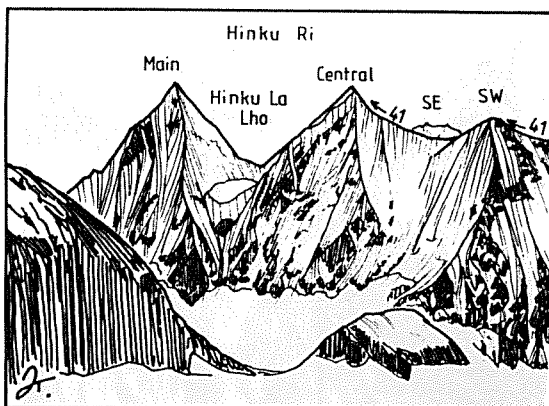
1.przejście (1.p.samotnie): XI.1979 J.Sangster (Exp.79/2).

Interesujące możliwości poprowadzenia nowych dróg lodowymi flankami.

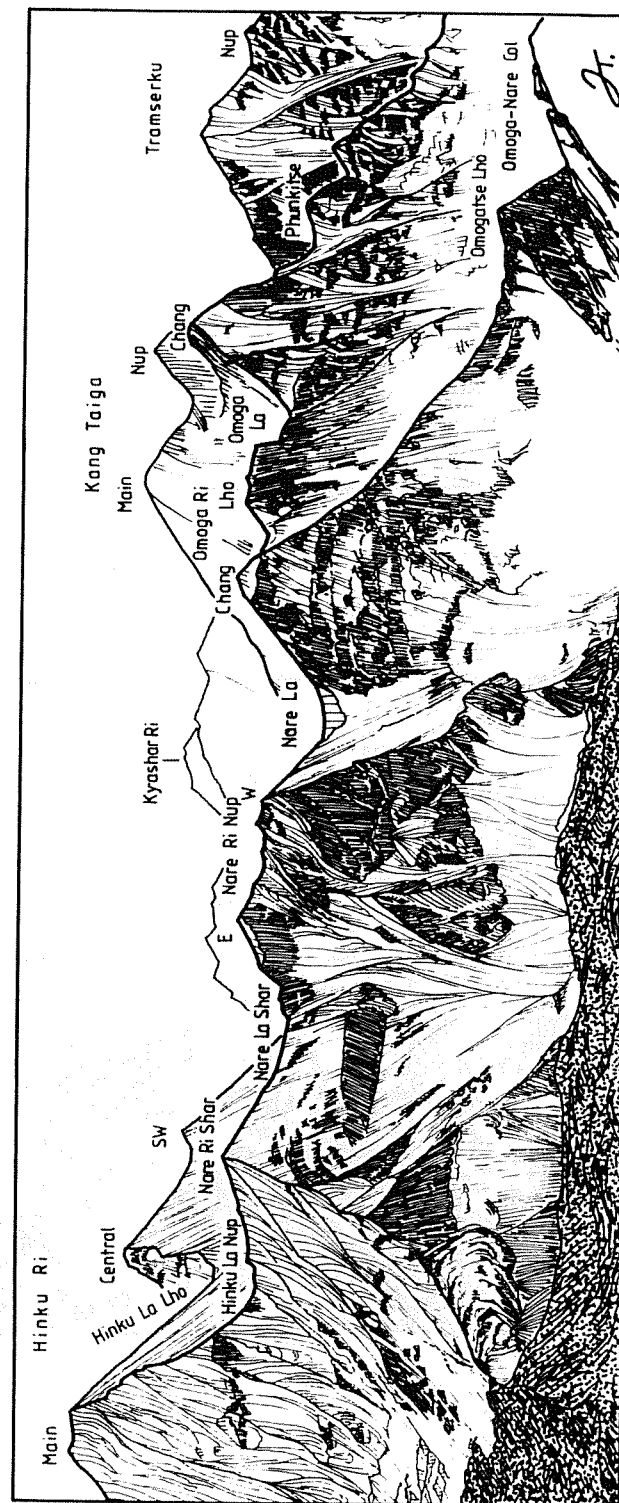
HINKU PEAK 5731

(mapa 5)

Skalisty wierzchołek w zakończeniu pd.-zachodniego żebra Hinku Ri Central, wznoszący się bezpośrednio ponad dolnym biegiem Hinku Nup Gl. Próby wejść na szczyt nie są znane.

Rys.42. Hinku Ri od od pn.-zachodu

Rys.43. Nare Ri i Omaga Ri od północy

HINKU LA NUP 5852

(mapa 5, rys. 41,43)

Przełęcz w grani pomiędzy Nare Valley na północy i Hinku Nup Gl. na południu. Oddziela ona Hinku Ri Main od Nare Ri Shar. Wejścia na przełęcz nie są znane.

NARE RI SHAR 5993

(mapa 5, rys. 40,43)

Szczyt w grani pomiędzy Nare Valley na północy i Hinku Nup Gl. na południu, bezpośrednio na zachód od Hinku Ri. Próby wejść na szczyt nie są znane.

NARE LA SHAR 6754

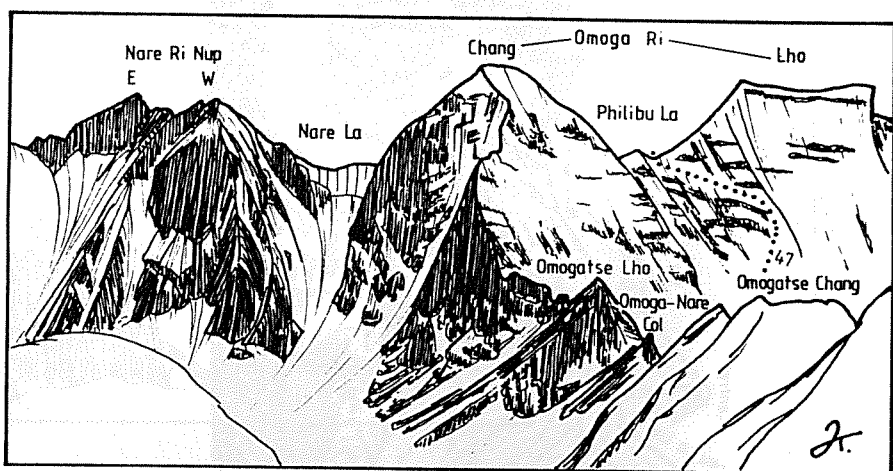
(mapa 5, rys. 43)

Przełęcz w grani pomiędzy Nare Valley na północy i Hinku Nup Gl. na południu, oddzielająca wierzchołki Nare Ri Shar i Nare Ri Nup. Wejścia na nią nie są znane.

NARE RI NUP 6004

(mapa 5, rys. 40,43-44)

Dwuwierzchołkowy szczyt w grani pomiędzy Nare Valley na północy i Hinku Nup Gl. na południu, bezpośrednio na zachód od Hinku Ri. Wyższym wierzchołkiem jest wschodni East Peak (6004), wierzchołek zachodni - West Peak - ma wysokość 5944 m. Próby wejść na szczyt nie są znane.

Rys. 44. Nare Ri i Omoga Ri od północy

NARE LA 5681

(mapa 5-6, rys. 43-44,48-49)

Największe obniżenie w grani pomiędzy Kang Taiga i Ama Dablam. Oddziela ono wierzchołki Nare Ri Nup na wschodzie od Omoga Ri Chang na zachodzie. Przez przełęcz jest możliwe przejście z doliny Hinku na południu do Nare Valley na północy.

1. wejście: XI.1955 G.Bell, D.McGowan (Exp.55/1). 2.w. 25.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

DROGA 42. Z Philibu La trawersem przez Hinku Nup Gl. na Nare La. (rys.49). Łatwo po firmie.

1.przejście: 25.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

DROGA 43. Od północy z Nare Valley na przełęcz. (rys.43-44). Po morenach i śniegu, zapewne niezbyt trudno (?), szczegóły nie znane.

1.przejście: XI.1955 G.Bell, D.McGowan (Exp.55/1). 2.p. 25.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

OMOGA RI CHANG 6077

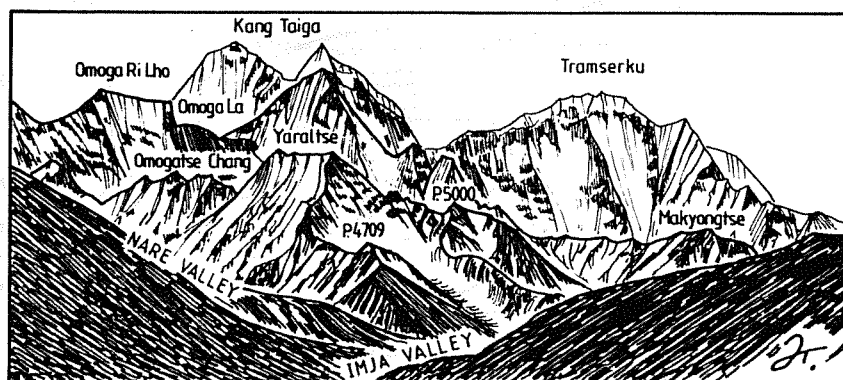
(mapa 6, rys. 43-44,48-50)

Zwornikowy szczyt w środkowym odcinku grani Hinku Himal, ponad najwyższym piętrzem Hinku Nup Gl. Na pn.-zachód odchodzi od niego boczna grań, która oddziela dolinę Nare Drangka (Mingbo Drangka) na wschodzie od doliny Omoga (Philibu) na zachodzie. Próby wejść na szczyt nie są znane.

OMOGATSE LHO 5243

(mapa 6, rys. 43-45,48)

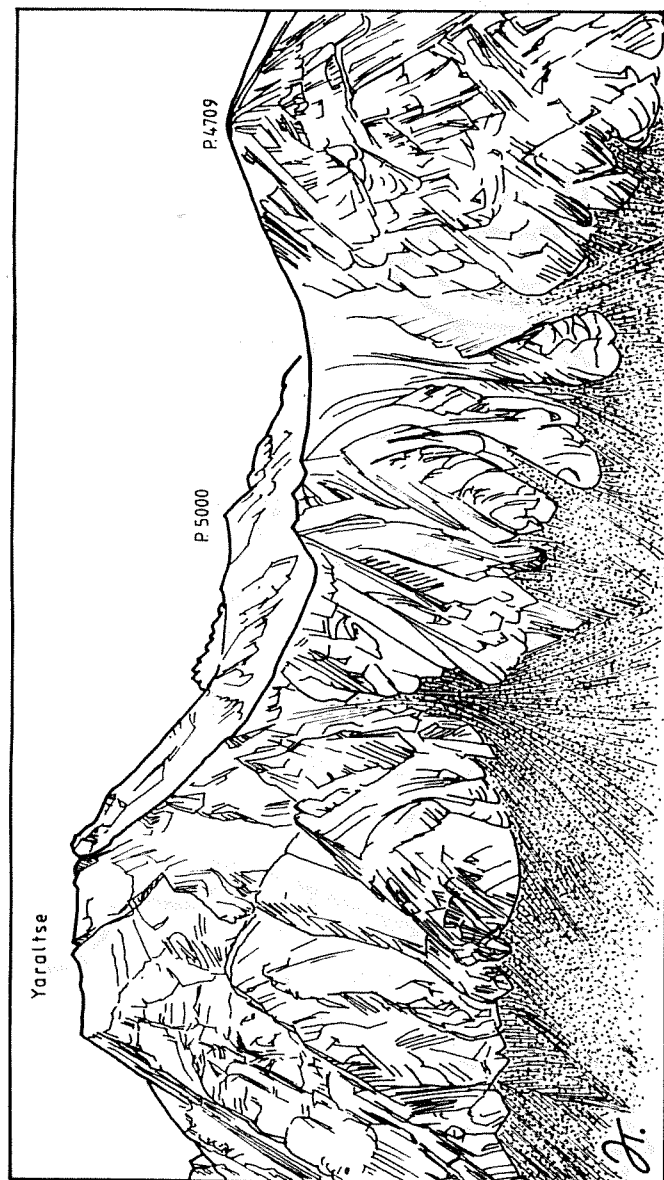
Skalisty wierzchołek w południowej części bocznej grani pomiędzy dolinami Nare Drangka na wschodzie i Omoga na zachodzie. Próby wejść na szczyt nie są znane.

Rys. 45. Grupa Kang Taigi od pn.-zachodu

Mapa 6 Grupa Kang Taiga - Tramserku
plan sytuacyjny

Rys.46. Yaraltse od pn.-wschodu

OMOGA-NARE COL 4975

(mapa 6, rys. 43-45,48)

Przełęcz w środkowej części bocznej grani pomiędzy dolinami Nare Drangka na wschodzie i Omoga na zachodzie.

I. wejście: 15.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

DROGA 44. Od południa z Omoga Valley na przełęcz. Zapewne niezbyt trudno, szczegóły nie znane.

I. przejście: 15.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

OMOGATSE CHANG 5150

(mapa 6, rys. 44-45,48)

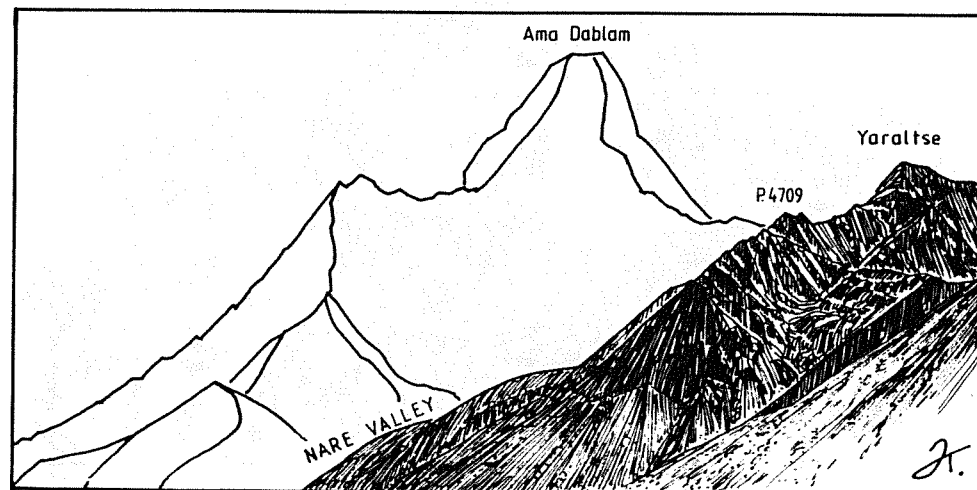
Niewysoki, skalisty, trójwierzchołkowy szczyt w środkowej części bocznej grani pomiędzy dolinami Nare Drangka na wschodzie i Omoga na zachodzie. Próby wejść na szczyt nie są znane.

YARALTSE (Lak Puti) 5197

(mapa 6, rys. 45-47,59)

Skalisty wierzchołek w północnej części bocznej grani pomiędzy dolinami Nare Drangka na wschodzie i Omoga na zachodzie. Szwajcarzy nazwali szczyt w 1956 roku imieniem tybetańskiej dziewczynki Lak Puti i określili altymetrycznie jego wysokość na 5415 m. Na północ i pn.-zachód schodzą z niego skaliste żebra (z Peak 4709 i Peak 4980), które otaczają zasłaną szutrem, wiszącą dolinkę.

I. wejście: 29.III.1956 E.Reiss, A.Reist, E.Schmied (Exp.56/1).

Rys.47. Yaraltse od pd.-zachodu

DROGA 45. Z Omoga Valley południową flanką na szczyt. (rys.47,59). Trudno, szczegóły niejasne.

Po obejściu stromych, śnieżnych pól po południowej stronie góry droga prowadzi wprost pod dość stromą, szczytową ścianę. Dalej albo łatwiej: (A) Ukosem w prawo na przełęczkę i zacięciem na wierzchołek. Albo trudniej: (B) Wprost trudnym kominem i przewieszoną ścianą ponad nim na wierzchołek.

l.przejście: 29.III.1956 E.Reiss i A.Reist (B), E.Schmied (A) (Exp.56/1).

PHILIBU LA 5786

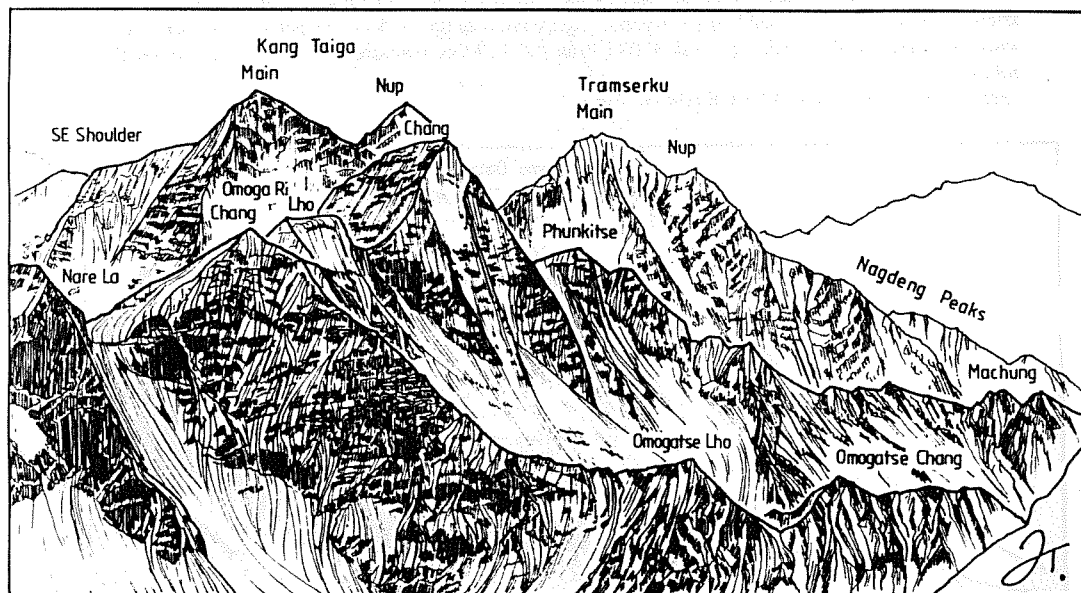
(mapa 6, rys. 43-44,48-50)

Przełęcz w zachodniej części grani Hinku Himal, opisywana też Pilibu La i podawana również z kotami: 5680, 5886, 5944 lub 5959. Ponieważ wejście na przełęcz z Omoga Valley jest trudne, nie stanowi ona dogodnego połączenia pomiędzy tą doliną i Hinku Nup Gl.

l.wejście: 16.V.1953 J.O.M.Roberts, Sen Tensing (Exp.53/1). 2.w. 25.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

DROGA 46. Od pd.-wschodu przez Hinku Nup Gl. na przełęcz. (rys.49). Zapewne niezbyt trudno po firnie, szczegóły nie znane.

l.przejście: 16.V.1953 J.O.M.Roberts, Sen Tensing (Exp.53/1).

Rys.49. Grupa Kang Taigi od północy

DROGA 47. Od pn.-zachodu z Imja Drangka Valley przez Omoga Valley na przełęcz. (rys.44,50). Trudno, szczegóły nie znane.

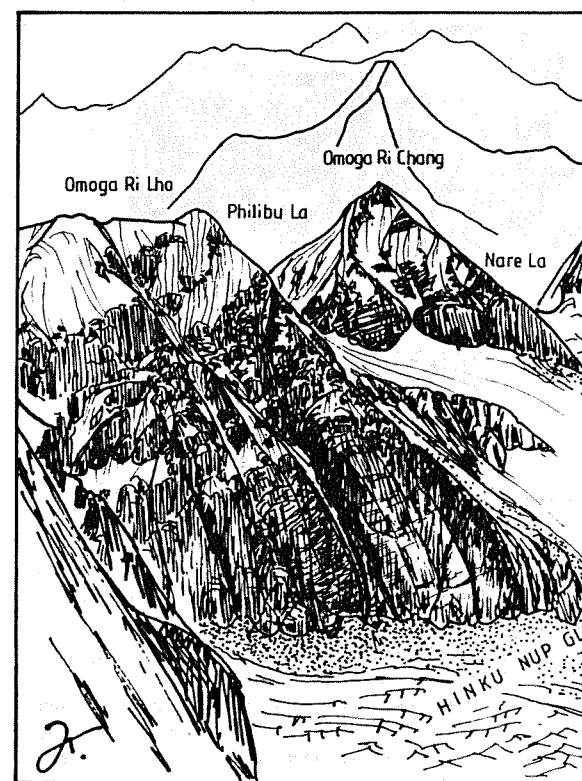
Droga prowadzi diagonalnie na przełęcz, 17 wyciągów wspinaczki.

l.przejście: 25.IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1).

OMOGA RI LHO 6083

(mapa 6, rys. 43-45,48-51)

Szczyt o charakterystycznej trapezowej sylwetce, z długą, poziomą granią szczytową. Wznosi się on na zachodnim skraju grani Hinku Himal, pomiędzy Hinku Nup Gl. na wschodzie i Omoga Valley na zachodzie. Oznaczany też kotą 6080. Próby wejść na szczyt nie są znane.

Rys.49. Omoga Ri od południa

OMOGA LA 5853

(mapa 6, rys. 43,45,48,50)

Przełęcz na zachodnim skraju grani Hinku Himal, pomiędzy Omoga Ri Lho na pn.-wschodzie i masywem Kang Taiga na pd.-zachodzie.

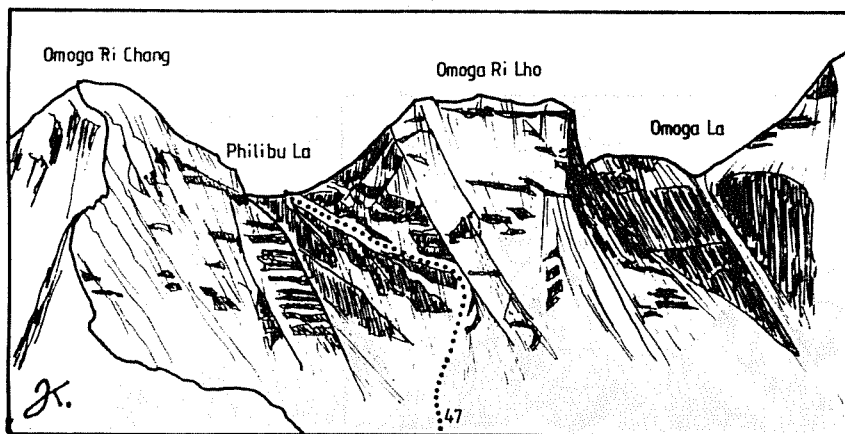
1. wejście (l.p.kobiece); 2. V.1986 A.J.Hargreaves, T.Frost, J.Lowe, M.F.Twight (Exp.86/1).

DROGA 48. Z Hinku Nup Gl. na przełęcz. Zapewne łatwo po firnie, szczegóły nie znane.

1. przejście (l.p.kobiece); 2. V.1986 A.J.Hargreaves, T.Frost, J.Lowe, M.F.Twight (Exp.86/1).

DROGA 49. Z Omoga Valley na przełęcz. (rys.43,48,50). Szczegóły nie znane.

1. przejście (l.p.kobiece); 2. V.1986 A.J.Hargreaves, T.Frost, J.Lowe, M.F.Twight (Exp.86/1) w zejściu.

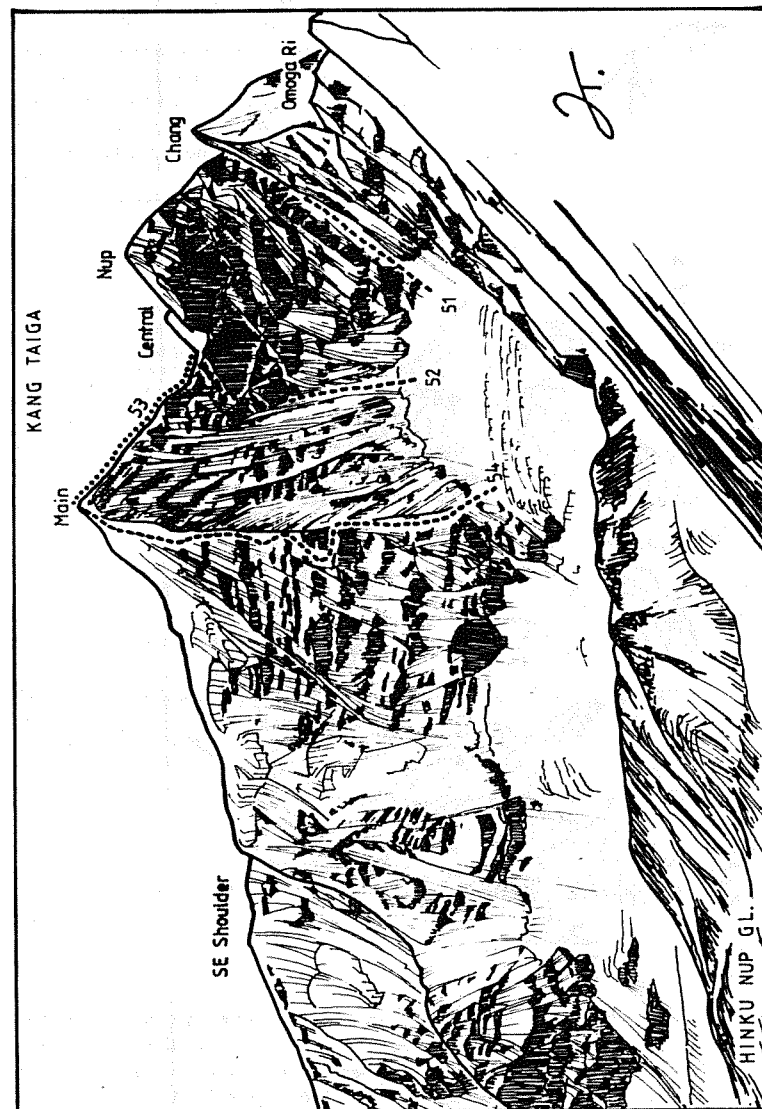
Rys.50. Omoga Ri od północz

KANG TAIGA (Kangtega) 6779

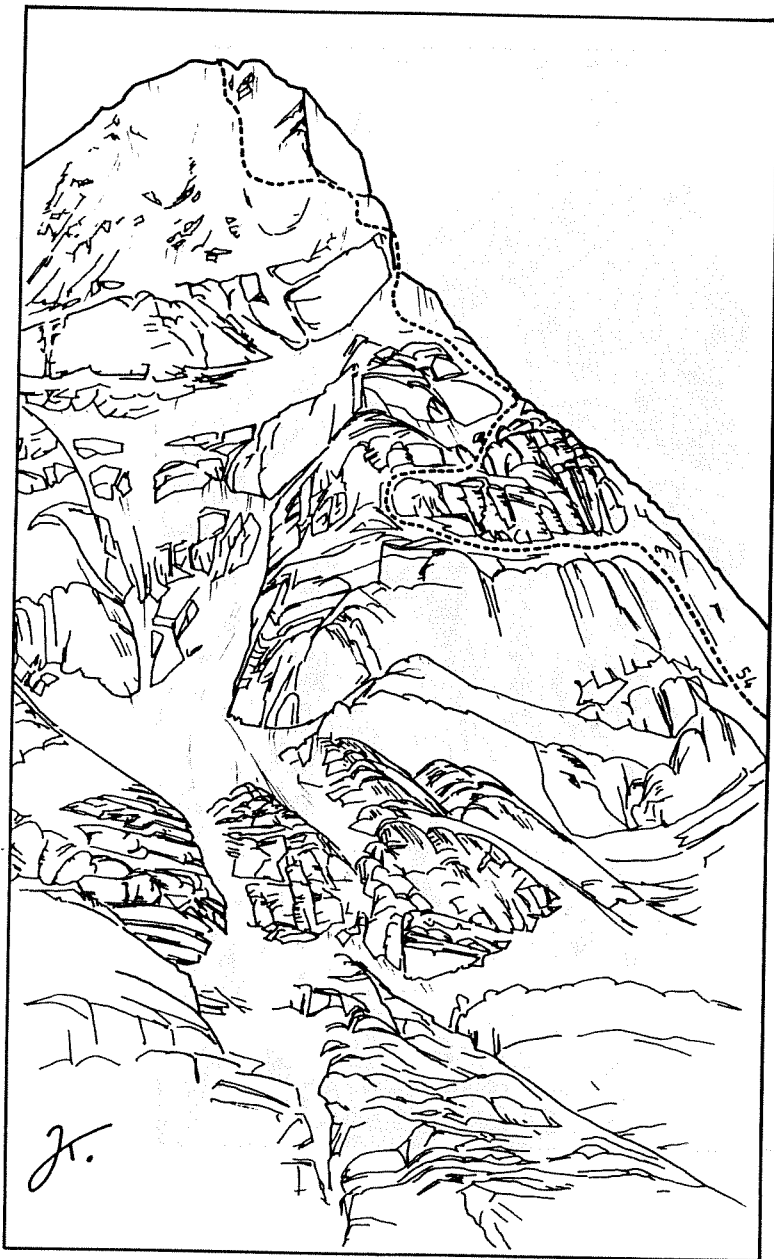
(mapa 6, rys. 43,45,48,51-58)

Wybitny, zwornikowy, czterowierzchołkowy masyw, w którym kulminuje całe zachodnie ramię Hinku Himal. Nazwa Kang Taiga (Kangdekha, Kangtega, Kangteiga, Kantoga, Khumbu Kangtega, Kongtega też Saddle Peak lub *Yaksattel*) znaczy w języku tybetańskim Siodłowa Góra.

Głównym, najwyższym wierzchołkiem masywu jest wierzchołek wschodni, nazywany tutaj dalej Kang Taiga Main (Kangtega East, Kangtega Main, Kangtega I) 6779 (6811, 6809, 6770). Inne kulminacje to: mało wybitny wierzchołek centralny Kang Taiga Central 6614; wierzchołek zachodni Kang Taiga Nup (Kangtega West, Kangtega NW, Kangtega II) 6685 (6681), od strony doliny Imja Valley sprawiający wrażenie głównej kulminacji masywu; oraz szpiczasta turnia Kang Taiga Chang (Kangtega North, Kangtega III) 6454. W pd.-wschodnim zębrze masywu, pomiędzy Hinku Nup Gl. i Kang Taiga Gl. można wyróżnić dość wybitny garb - South-East Shoulder (Pd.-Wschodnie Ramię) ok. 6160. Pomędzy wierzchołkami K. Main i K. Central z jednej strony oraz K. Nup z drugiej

Rys.51. Kang Taiga od wschodu

Rys.52. Kang Taiga - pn.-wschodni filar

zalega plateau Kang Taiga Saddle, od którego pochodzi nazwa całej góry. Przełęczka pomiędzy Kang Taiga Chang i Kang Taiga Nup nazywana będzie dalej Kang Taiga North Notch.

Morfologia i topografia masywu są bardzo skomplikowane. Jego flanki wznoszą się ponad czterema różnymi dolinami, a z wierzchołków spada 5 dłuższych i krótszych grani. Ze szczytu Kang Taiga Chang odchodzi na pn.-zachód boczna grań rozdzielająca doliny Omoga Valley i Phunki Valley. Inna, znacznie wybitniejsza boczna grań odchodzi na pd.-zachód od Kang Taiga Central. W grani tej, rozdzielającej doliny Phunki Valley i Kyashar Drangka Valley, wznosi się wybitny szczyt Tramserku.

Wszystkie wierzchołki masywu są trudno dostępne.

Wejścia na wierzchołki masywu:

KANG TAIGA (Main): 1.wejście: 5.VI.1963 D.B.Dorman, T.Frost, M.Gill, J.G.Wilson (Exp.63/1). 2.w. 21.IV.1979 M.Ishibashi, K.Takeuchi (Exp.79/7). 3.w.(1.w.kobiece) 15.V.1984 E.Capella, M.Carden, Ang Karma, C.Melis, Ang Phuri, E.R.Puig, M.Verge (Exp.84/6). 4.w.(1.w.zimowe) 31.XII.1985 Lee Dae Sook, Ang Dorje (Exp.85/12). 5.w.(2.w.kobiece) 1.V.1986 A.J.Hargreaves, M.F.Twight (Exp.86/1). 6.w. 23.X.1986 M.Hesse, C.Reason, J.Smith, P.Teare (Exp.86/9). 7-9.w. 3-10.X.1993 13 Niemców (Exp.93/3).

KANG TAIGA NUP: 1.wejście: 1.V.1986 T.Frost, J.Lowe (Exp.86/1).

DROGA 50. Z Kang Taiga North Notch obchodząc Kang Taiga Nup po zachodniej stronie na Kang Taiga Saddle. (rys.55). Po firmie, niezbyt trudno.

1.przejsięcie: 19.IV.1979 Y.Hondo, M.Ishibashi, K.Takeuchi, K.Yuda (Exp.79/7). 2.p.(1.p.kobiece): 1.V.1986 A.J.Hargreaves, M.F.Twight (Exp.86/1).

DROGA 51. Hinku Nup Gl. wprost na Kang Taiga North Notch. (rys.51). Trudno w stromym lodzie (60-80°), zagrożenie lawinowe.

Droga prowadzi wprost 700-metrowym, stromym, lodowym kuluarem na przełęczkę.

1.przejsięcie: 19.IV.1979 Y.Hondo, M.Ishibashi, K.Takeuchi, K.Yuda (Exp.79/7).

DROGA 52. Z Hinku Nup Gl. północną ścianą wprost na Kang Taiga Saddle. (rys.51). Trudno w skale i lodzie (80°), zagrożenie lawinowe.

Próba przejścia: 12.IV.1979 K.Takeuchi, K.Yuda (Exp.79/7) 6000.

DROGA 53. Z Kang Taiga Saddle na Kang Taiga Main. (rys.51). Po firmie, niezbyt trudno.

1.przejsięcie: 21.IV.1979 M.Ishibashi, K.Takeuchi (Exp.79/7). 2.p.(1.p.kobiece): 1.V.1986 A.J.Hargreaves, M.F.Twight (Exp.86/1).

DROGA 54. Z Hinku Nup Gl. pn.-wschodnim filarem na Kang Taiga Main. (rys.51-52). Nadzwyczaj trudno w skale i lodzie.

Droga biegnie wybitnym, wysokim na 1200 m filarem. Pierwsze przejście trwało 7 dni.

1.przejsięcie: 23.X.1986 M.Hesse, C.Reason, J.Smith, P.Teare (Exp.86/9).

DROGA 55. Z Kang Taiga Gl. lewym skrajem południowej ściany na Main Peak. (rys.53-54). Bez większych trudności po firmie, szczytowe skłony 50-60°.

Wejście na górną część Kang Taiga Gl. przez potrzaskany lodospad.

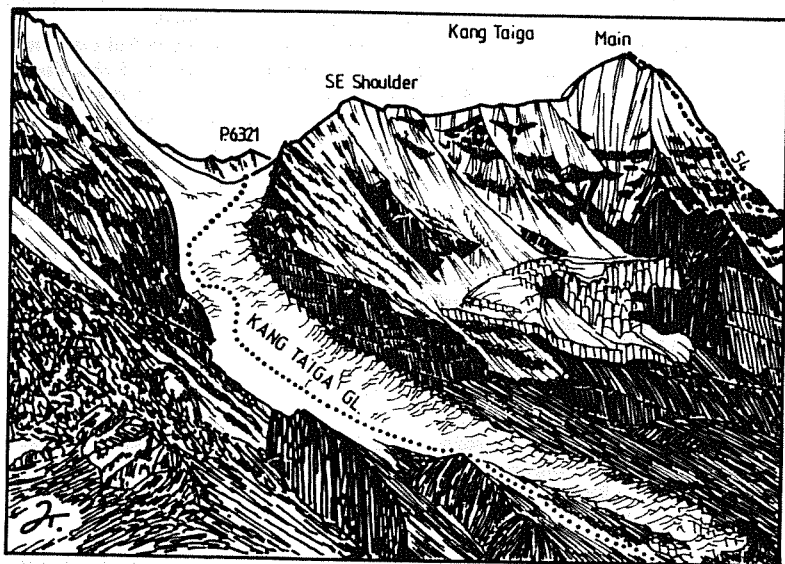
1.przejsięcie: 5.VI.1963 D.B.Dorman, T.Frost, M.Gill, J.G.Wilson (Exp.63/1). 2.p.(1.p.kobiece) 15.V.1984 E.Capella, M.Carden, Ang Karma, C.Melis, Ang Phuri, E.R.Puig, M.Verge (Exp.84/6).

Ekspedycje bez sukcesu: 86/3, 88/1.

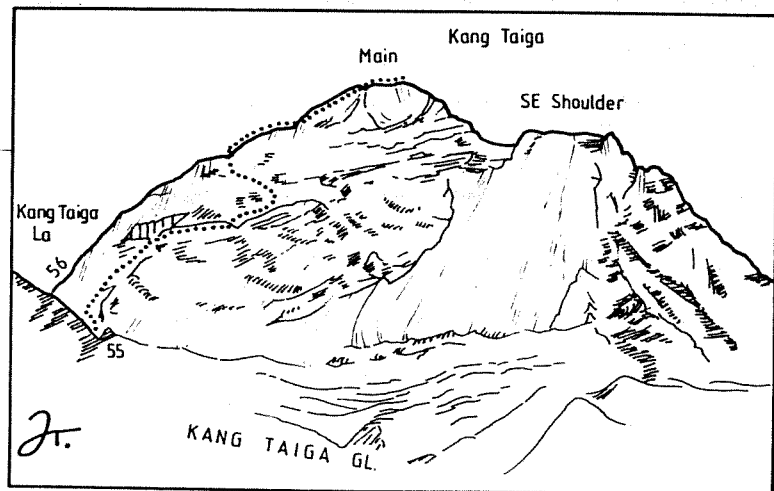
DROGA 56. Z Kang Taiga La południową granią na Main Peak. (rys.54). Zapewne niezbyt trudno, po firmie, 12 godz., szczegóły nie znane.

1.przejsięcie(1.p.zimowe) 31.XII.1985 Lee Dae Sook, Ang Dorje (Exp.85/12).

Ekspedycje bez sukcesu: 86/3

Rys.53. Kang Taiga od pd.-wschodu

Rys.54. Kang Taiga od południa

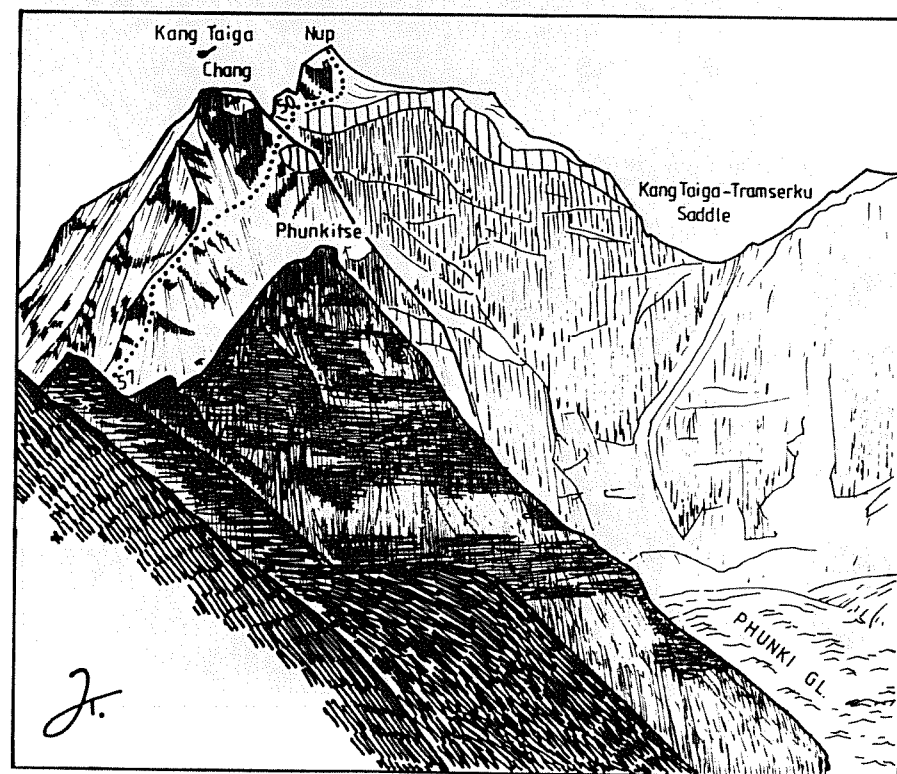
DROGA 57. Z Omoga Valley pn.-zachodnią granią Kang Taiga Chang na Kang Taiga Nup. (rys.55-58). Nadzwyczaj trudno w skale i lodzie.

Droga biegnie z Omoga Valley na wcięcie w grani pomiędzy Phunkitse i Kang Taiga Chang i dalej językiem lodowym na prawo od bardzo stromego ostrza grani (filara) w górę, i omijając po zachodniej stronie wierzchołek Kang Taiga Chang na Kang Taiga Nup.

Próba przejścia: IX.1979 R.Carrington, B.Hall, A.Rouse (Exp.79/1) do 6000. 1.przejście(1.p.kobiccc): 1.V.1986 A.J.Hargreaves, M.F.Twight (Exp.86/1) na Kang Taiga Main i T.Frost, J.Lowe (Exp.86/1) na Kang Taiga Nup.

Trawersowania: 1986 Amerykanie (Exp.86/1) wejście pn.-zachodnią granią, zejście przez Kang Taiga North Notch na Hinku Nup Gl.; Amerykanie (Exp.86/9) wejście pn.-wschodnim filarem, zejście południową ścianą.

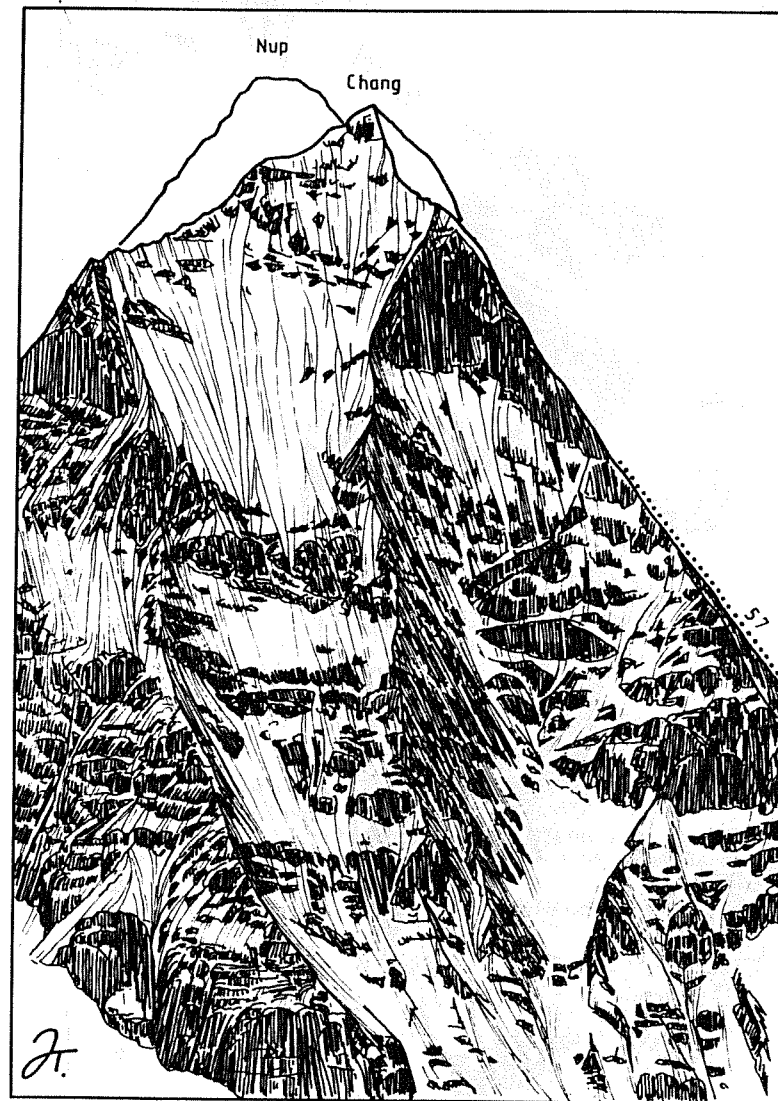
Możliwości poprowadzenia nowych dróg: pd.-zachodnia ściana, zachodnia ściana, północna ściana, pd.-wschodnie żebro, trawersowanie przez wszystkie wierzchołki.

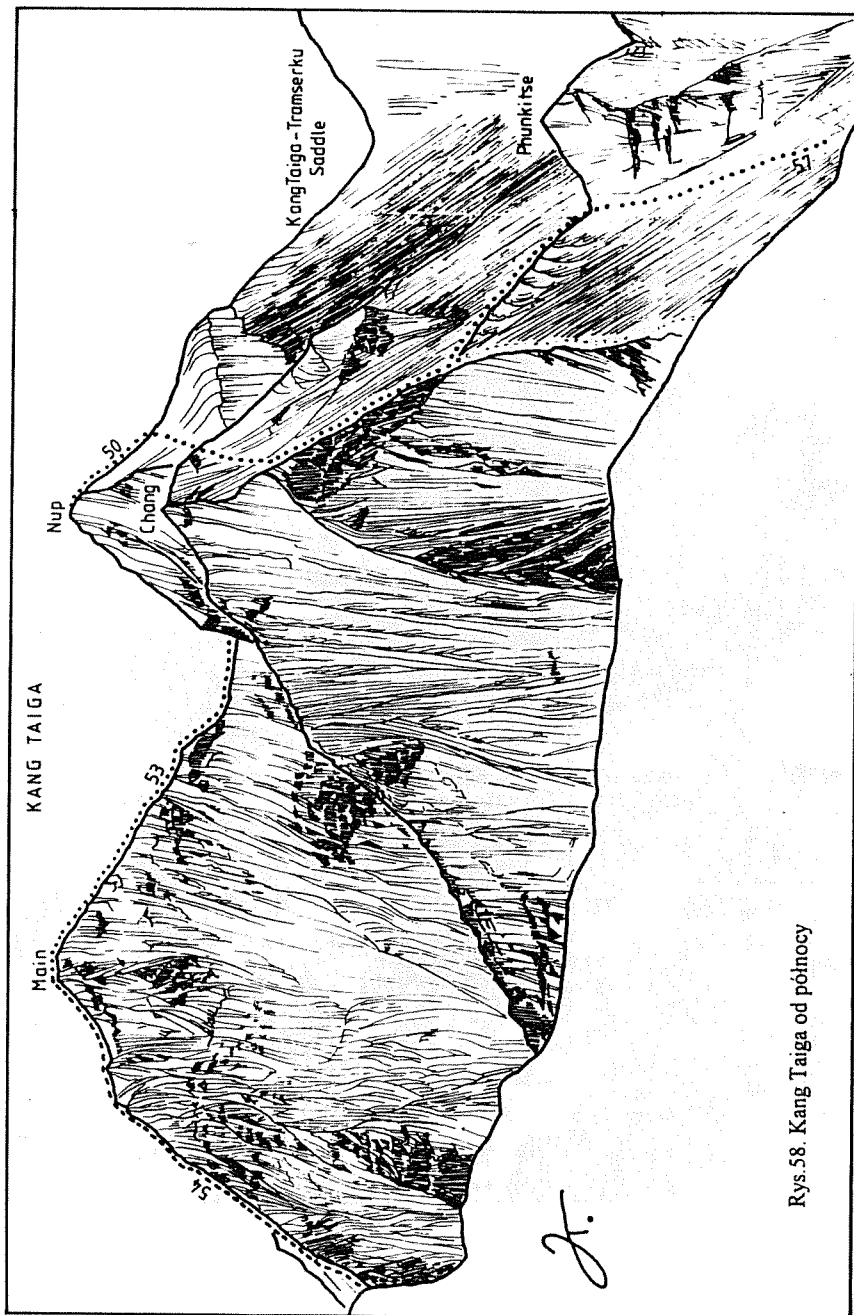
Rys.55. Kang Taiga od zachodu

Rys.56. Kang Taiga - pd.-zachodnia ściana

Rys.57. Kang Taiga Chang - północna ściana

Rys. 58. Kang Taiga od północy

PHUNKITSE 5865

(mapa 6, rys. 43,48,55,58)

Dwuwierzczołkowy, skalisty szczyt w górnej części pn.-zachodniej grani Kang Taiga. Próby wejść nie są znane.

MACHUNG 5534

(mapa 6, rys. 48)

Skalisty szczyt w środkowej części pn.-zachodniej grani Kang Taiga, pomiędzy dolinami Omoga Valley na pn.-wschodzie i Phunki Valley na zachodzie. Próby wejść nie są znane.

MAKYONGTSE 5009

(mapa 6, rys. 48)

Skalisty szczyt w północnej części pn.-zachodniej grani Kang Taiga, pomiędzy dolinami Omoga Valley na wschodzie i Phunki Valley na zachodzie. Podawany też z wysokością 5400 m. Na północ i pn.-zachód spadają z niego dwa wybitne zębra. Na grzbiecie w dolnym biegu tego ostatniego położony jest klasztor Tengpoche Gonda.

1. wejście: IV.1956 H.Grimm, J.Marmet (Exp.56/1).

DROGA 58. Od Tengpochetse pn.-zachodnią grania na szczyt. Niezbyt trudno, szczegóły nie znane.

1. przejście: IV.1956 H.Grimm, J.Marmet (Exp.56/1).

TENGPCHETSE 4550

(mapa 6, rys. 59)

Niewybitna, skalista kulminacja w pn.-zachodnim zębrze Makyongtse, bezpośrednio na pd.-wschód od klasztoru Tengpoche Gonda.

1. wejście: 1950 A.Bakewell, S.J., Pa Norbu (Exp.50/1). 2. p. 1954 Brytyjczycy (Exp.53/1). 3. w. IV.1956 H.Grimm, J.Marmet (Exp.56/1). 4. w. (1. w. kobiece) 2.IV.1963 L.H.Dayal, Ang Tharky (Exp.63/2).

DROGA 59. Od Tengpoche Gonda pn.-zachodnią flanką (zębrem) na szczyt. (rys. 59). Niezbyt trudno.

Droga kluczy między kolczastymi krzewami, skalnymi blokami i mchami porośniętymi skałami aż na wierzchołek góry.

1. przejście: 1950 A.Bakewell, S.J., Pa Norbu (Exp.50/1). 2. p. 1954 Brytyjczycy (Exp.53/1). 3. p. IV.1956 H.Grimm, J.Marmet (Exp.56/1). 4. p. (1. p. kobiece) 2.IV.1963 L.H.Dayal, Ang Tharky (Exp.63/2).

TENGPOCHE GONDA (Tyangboche) 3867

(plan 6, rys. 59)

Słynny buddyjski klasztor położony efektownie na trawiasto-lesistym grzbiecie, stanowiącym zakończenie bocznej, pn.-zachodniej grani Kang Taiga, w widłach rzek Imja Drangka i Phunki

Drangka. Przez grzbiet, obok klasztoru przebiega często uczęszczany szlak prowadzący z Nauche do górnej części rejonu Khumbu. Dobre miejsce biwakowe. Rejon klasztoru jest od dawna odwiedzany przez tubylców. 1. i 2. wejście eksploracyjne: 1950 O.Houston i tow. 3.w.e. 1951 K.B.Larsen (Exp.51/1). Później bardzo liczne dalsze wejścia.

DROGA 60. Od zachodu z Phunki w Phunki Valley ukosem przez południową flankę grzbietu do klasztoru. (rys.59). Łatwa, wygodna ścieżka.

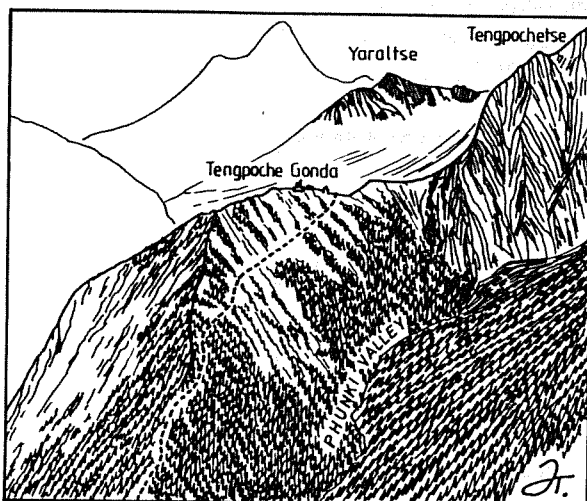
Ścieżka od dawna przechodzona przez tubylców. 1. i 2. przejście eksploracyjne: 1950 O.Houston i tow. (Exp.50/1). 3.p.e. 1951 K.B.Larsen (Exp.51/1). Później bardzo liczne dalsze przejścia.

DROGA 61. Od północy z doliny Imja Drangka do klasztoru. Łatwa ścieżka.

Ścieżka od dawna przechodzona przez tubylców.

DROGA 62. Od pn.-wschodu z Imja Valley trawersem ponad doliną do klasztoru. Łatwa, wygodna ścieżka.

Ścieżka od dawna przechodzona przez tubylców. 1. i 2. przejście eksploracyjne: 1950 O.Houston i tow. (Exp.50/1). 3.p.e. 1951 K.B.Larsen (Exp.51/1). Później bardzo liczne dalsze przejścia.

Rys. 59. Tengpoche Gonda od pd.-zachodu

KANG TAIGA-TRAMSERKU SADDLE 6025

(mapa 6, rys. 48,55-56,58)

Trudno dostępna przełęcz w grani pomiędzy Kang Taiga i Tramserku. Próby wejść na przełęcz nie są znane.

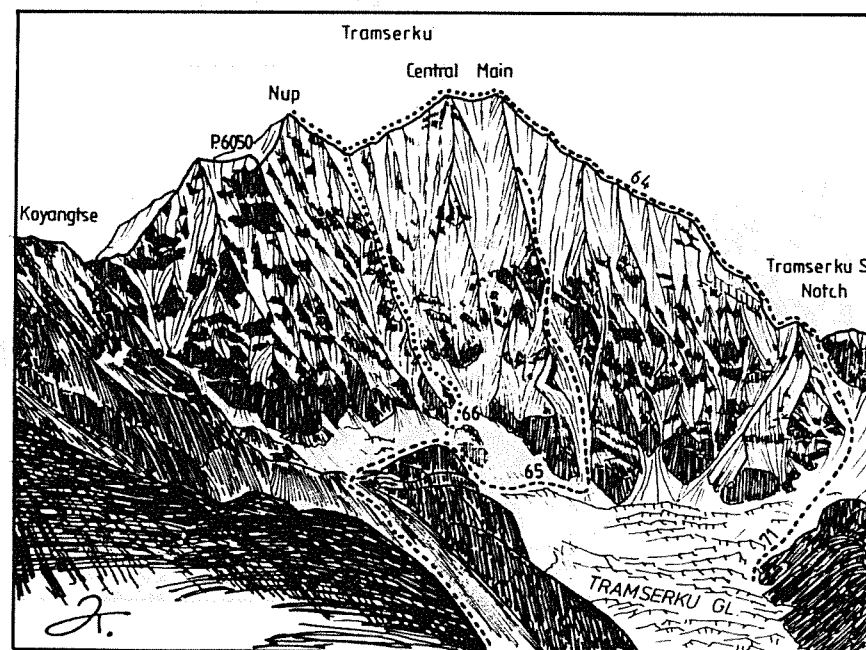
TRAMSERKU 6608

(mapa 6, rys. 43,45,48,60-64)

Wspaniały szczyt w bocznej grani pomiędzy doliną Kyashar Drangka na południu i Phunki Drangka na północy. Pisany bywa też: Damaserku, Tamashumu, Tamserku, Tamusurmu, Thamserk, Thamserku, Thonsigo, Thramserku. Podawany również z kotami: 6625, 6623, lub 6442.

Oprócz głównego wierzchołka - Tramserku Main 6608, szczyt posiada dwie nieco niższe, mało wybitne kulminacje: Tramserku Central (Rock Peak, Central Peak) 6580 (6600) i Tramserku Shar 6600 oraz wybitny wierzchołek pn.-zachodni Tramserku Nup (Tramserku West) 6346.

Wąska firnowa grań spada z głównego wierzchołka ku przełęczy Kang Taiga - Tramserku Saddle. Trzy inne krótkie, ale wybitne boczne granie spadają ku przylegającym dolinom. Grań południowa spada z głównego wierzchołka ku dolnej części Kyashar Gl. Grań zachodnia spada z wierzchołka zachodniego ku Imja Drangka (w jej górnej części znajduje się wybitna lodowa turnia P.6050), grań pn.-zachodnia spada ku ujściu Phunki Drangka do Imja Drangka. Dolne, wyrastające z dolin zbocza całego masywu porastają lasy. Pocięte one są gęstą siecią kuluarów, którymi spływają potoki z lodowczyków zalegających w wiszących kottlach wysoko we flankach masywu. Z tego cokołu wyrastają strome ściany szczytowe. Podejścia pod te ściany są długie, trudne i skomplikowane.

Rys. 60. Tramserku - pd.-zachodnia ściana

Wejścia na wierzchołki Tramserku:

TRAMSERKU MAIN: 1. wejście: 4.XI.1964 L.Crawford, P.Farrell, J.McKinnon, D.Stewart (Exp.64/1). 2.w. 28.IV.1979 S.Hosogai, S.Kimura (Exp.79/9). 3.w. 27.IV.1980 K.Masunaga, K.Okano (Exp.80/3). 4.w. 27.IX.1984 Jong Back Ro, Ang Dorje, Chang Jae Shin, Ang Temba (Exp.84/1). 5.w. 30.X.1985 M.Batard, F.Poissonnier (Exp.85/6).

TRAMSERKU CENTRAL: 1. wejście: 27.IV.1979 S.Hosogai, S.Kimura (Exp.79/9). 2.w. 30.X.1985 M.Batard, F.Poissonnier (Exp.85/6).

TRAMSERKU NUP: 1. wejście: 25.X.1985 M.Batard, Pemba, Sonam (Exp.85/6). 2.w. 30.X.1985 M.Batard, F.Poissonnier (Exp.85/6).

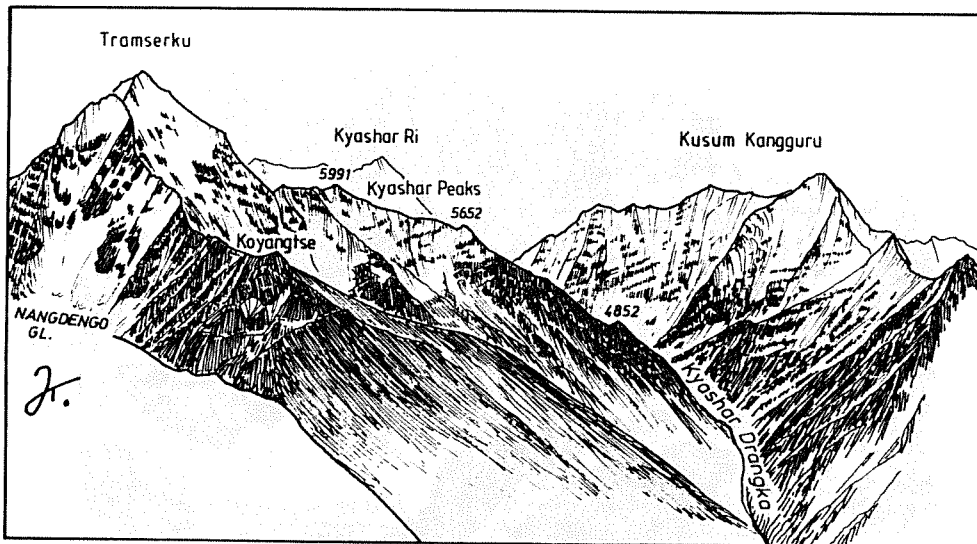
Południowo-wschodnia ściana wznosi się ponad Kyashar Gl. Ma ona wysokość około 1800 m, w dolnych partiach jest skalista, wyżej lodowa.

DROGA 63. Z Kyashar Gl. pd.-wschodnią ścianą i południową granią. Niewątpliwie trudno, szczegóły nie znane.

Najtrudniejszy odcinek pomiędzy 5700-6400 m. Obozy: 4800, 5700, 6400.

1. przejście: 27.IX.1984 Jong Back Ro, Ang Dorje, Chang Jae Shin, Ang Temba (Exp.84/1).

Południowa grań spada z głównego wierzchołka ku dolnej części Kyashar Gl. Górna część grani stanowi wąskie, firnowe ostrze, spadające ku przełęczce Tramserku South Notch. W dolnej części grani znajdują się niewybitne kulminacje Kyashartse.

Rys.61. Otoczenie doliny Kyashar od zachodu

DROGA 64. Z Tramserku South Notch południową granią na szczyt. (rys.60-61) Trudno w stromym lodzie.

W dolnej części droga prowadzi przez trudne lodowe wybrzuszenie grani i dalej łatwiej pod skalne spiętrzenie, przez które nietrudno na siodło w grani, i dalej wąską granią - odcinki skalne, miejscami firnowe grzyby - aż na główny wierzchołek.

1. przejście: 4.XI.1964 L.Crawford, P.Farrell, J.McKinnon, D.Stewart (Exp.64/1).
Ekspedycje bez sukcesu: 89/1

Południowo-zachodnia ściana (rys.60-62), nazywana często ścianą zachodnią, wznosi się ponad wiszącym kotłem małego lodowczyka Tramserku Gl. Dojście do kotła, długie i skomplikowane, prowadzi w dolnej części przez stromy dziki las, wyżej kluczy pomiędzy labiryntem kuluarów i skalisto-trawiastych zeber. Podstawa flanki znajduje się na wysokości około 3000 m, kocioł Tramserku Gl. zawieszony jest na wysokości 5000-5200 m. Ponad nim wyrasta wspaniała ściana o wysokości 1400 m, pocięta szeregiem równoległych, skalistych zeber i lodowych kuluarów. Kulminuje ona w grani łączącej Tramserku Nup z Tramserku Main.

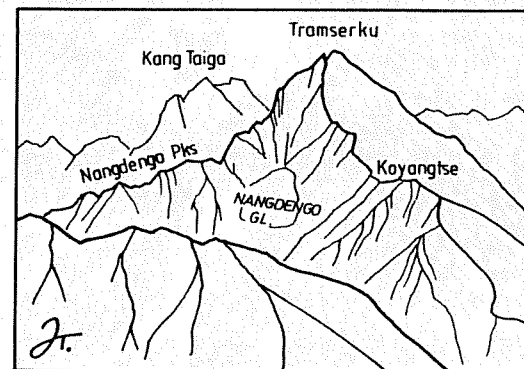
DROGA 65. Z Tramserku Gl. środkiem pd.-zachodniej ściany wprost na Main Peak (próba Hiszpańska 1986). (rys.60). Trudno w lodzie i skale (85-90f), szczegóły nie znane.

Próba przejścia: 28.X.1986 J.L.Fernandez, J.Gonzalez, A.Lopez, M.Rodriguez (Exp.86/10) do 6300.

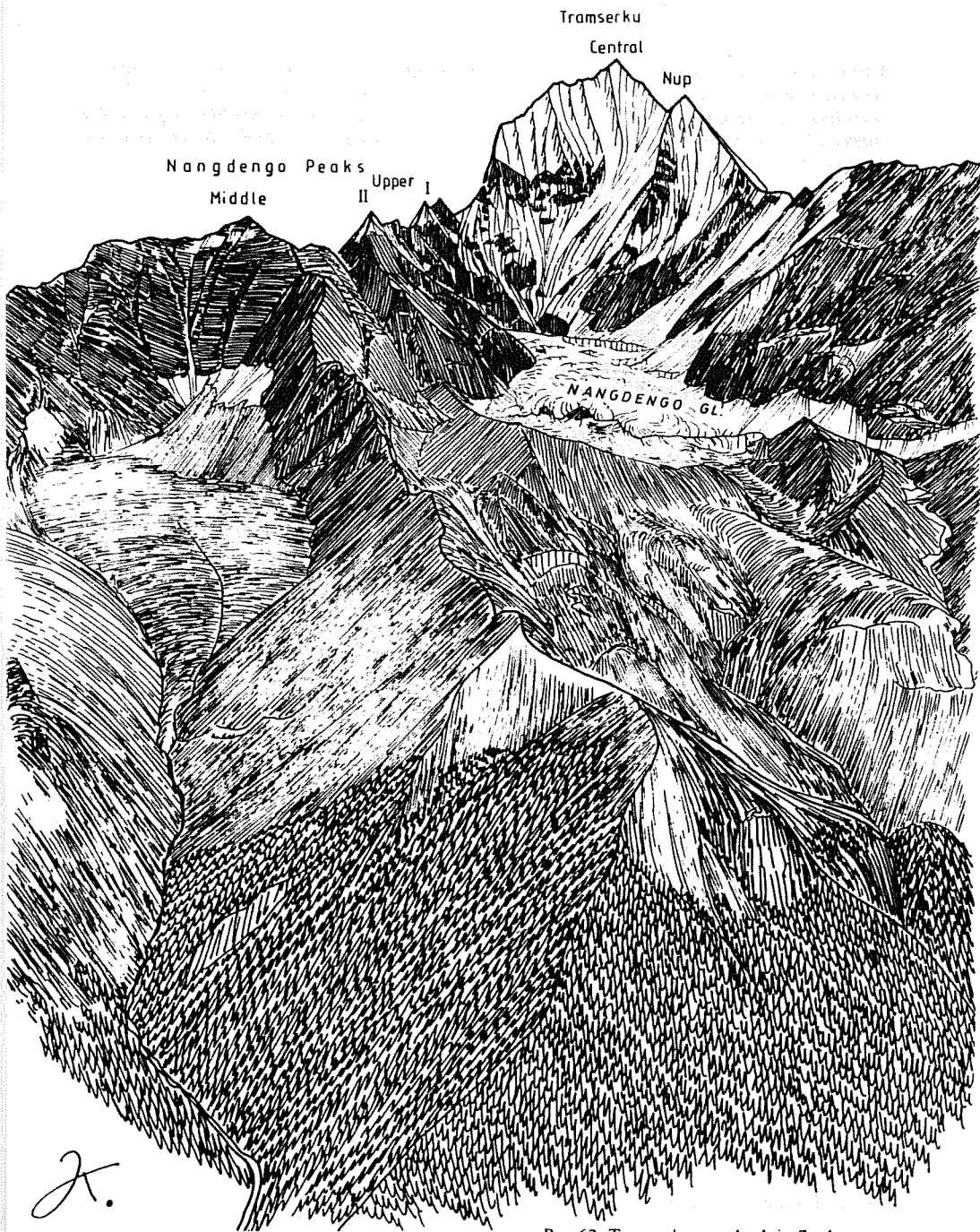
DROGA 66. Z Tramserku Gl. lewą częścią pd.-zachodniej ściany na szczyt (droga Japońska 1979). (rys.60). Trudno w stromym lodzie.

Droga biegnie lodowymi rynnami wprost na przełęczkę w pn.-zachodniej grani, pomiędzy Nup i Central Peak i dalej niezwykle ostrą granią przez Central Peak na główny wierzchołek. Obozy: 5800, 6300, 6400 i biwak na 6000.

1. przejście: 28.IV.1979 S.Hosogai, S.Kimura (Exp.79/9).

Rys.62. Tramserku od zachodu

Rys 63. Tramserku - zachodnia flanka

Zachodnia grań (rys.48,60-64) spada z Tramserku Nup do splywu Imja Drangka z Nangpo Dzangpo. Górną część grani stanowi wąskie, firnowe ostrze. W dole kończy się ona niewybitną kulminacją Koyangtse.

DROGA 67. Z Tramserku Nup zachodnią granią na Tramserku Main. (rys.60,63). Bardzo wąskim, stromym i trudnym firnowym ostrzem.
Przejście: 30.X.1985 M.Batard, F.Poissonnier (Exp.85/6).

DROGA 68. Z Nangdengo Gl. przez zachodnią granią na Tramserku Nup. (rys.60,63-64). Trudno i niebezpiecznie, szczegóły nie znane.

Droga biegnie przez trudny lodowczyk, a następnie północną flanką grani (pod ostrzałem spadających kamieni) wyprowadza na jej ostrze. Dalej bardzo ostrą i stromą granią na Tramserku West. Obozy: 5500, 6000.

Próba przejścia: IX.1982 Brytyjczycy (Exp.82/2) do 6200. Przejście: 25.X.1985 M.Batard, Pemba, Sonam (Exp.85/6). Ź.p. 30.X.1985 M.Batard, F.Poissonnier (Exp.85/6).

Zachodnia ściana (rys.63-64), właściwie ściana pn.-zachodnia, spada z wierzchołka Tramserku Nup ku wiszącemu we flance lodowczykowi Kagdengo Gl. (Tramserku West Gl.). Dojście pod ścianę wymaga pokonania ponad 2000 m deniwelacji skomplikowanymi, stromymi, trawiastostaliskimi stokami, pociętymi kuluarami i porośniętymi w dolnej części gęstym lasem.

Północna ściana (rys.61, 64) wznosi się 1200-metrową lodowo-skalną zerwą ponad Phunki Gl. Jej środek przecina wybitny, skalno-lodowy centralny filar (Central Buttress), spadający z Tramserku Shar.

DROGA 69. Z Phunki Gl. centralnym filarem północnej ściany na Main Peak (droga Japońska 1980). (rys.64). Bardzo trudno w skale i lodzie (V/70-85°).

Aż do wysokości około 6200 m droga biegnie filarem. Następnie trawersuje ukosem w prawo w górę do wysokości ok. 6300 m i dalej wprost w górę na niezwykle wąską wschodnią grani, którą 3 trudne wyciągi na główny wierzchołek Tramserku. Biwaki: 5700, 5900, 6100.

Próba przejścia: 1979 K.Masunaga, N.Okada, K.Okano, T.Sakano, S.Suzuki (Exp.79/8). Przejście: 27.IV.1980 K.Masunaga, K.Okano (Exp.80/3).
 Ekspedycje bez sukcesu: 85/5.

Na flankach góry nieograniczone możliwości poprowadzenia dalszych, niezwykle efektownych i trudnych nowych dróg.

TRAMSERKU SOUTH NOTCH 5900

(mapa 6, rys.60-61)

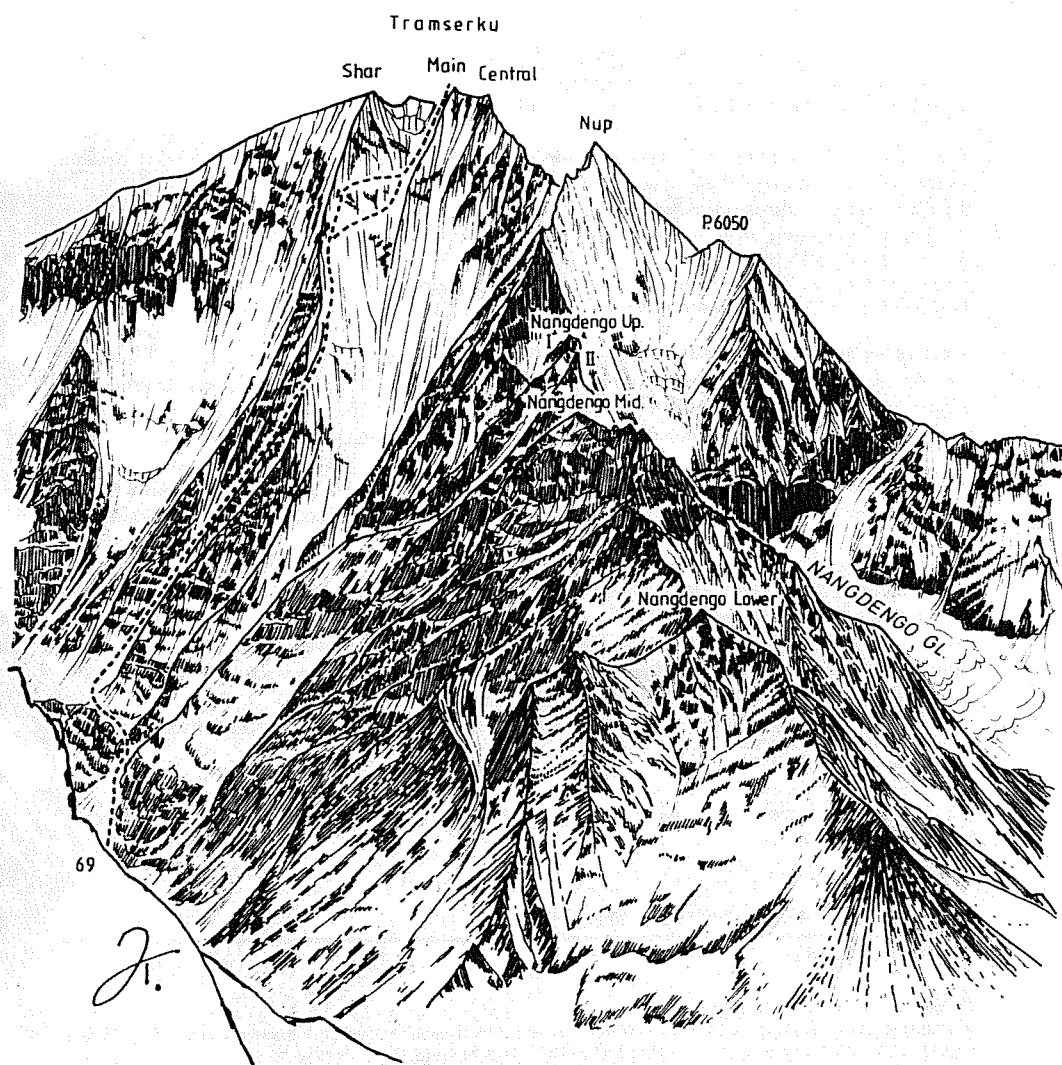
Przełączka w południowej grani Tramserku.

I. i kolejne dalsze wejścia: XI.1964 L.Crawford, P.Farrell, J.McKinnon, D.Stewart + Sherowie (Exp.64/1). Dalsze wejścia: 11.XII.1988 H.Aprin, D.Culver (Exp.88/9); 13.IV.1989 H.Aprin, D.Culver (Exp.89/1).

DROGA 70. Od wschodu z Kyashar Gl. na przełączkę. Trudno w lodzie i skale.

W dole droga biegnie wschodnią stroną południowej grani Tramserku, aż do podstawy 100-metrowej skalnej ściany. Średniej jakości skały wyprowadzają na stromą śnieżno-lodową ścianę, poprzecinaną pasmami popękanych skał. Powyżej dobra skała i 3 wyciągi w śniegu wyprowadzają do drugiego biwaku na wysokości 5500 m. Przez strome skały droga osiąga śnieżną grani. Biwaki: 4600, 5200, 5500.

Przejście: 11.XII.1988 H.Aprin, D.Culver (Exp.88/9) Ź.p. 13.IV.1989 H.Aprin, D.Culver (Exp.89/1).

Rys 64. Tramserku od północy

DROGA 71. Od pd.-zachodu przez Tramserku Gl. na przełęczkę. (rys 60) Niewątpliwie trudno i skomplikowanie, szczegóły nie znane.

W górze 750 m stromym, lodowym kuluarem.

1. i kolejne dalsze przejścia: XI.1964 L.Crawford, P.Farrell, D.Mackay, J.McKinnon, D.Stewart, J.Wilson + Sherpowic (Exp.64/1).

KYASHAR PEAKS 5991 i 5652

(mapa 6, rys. 61)

Mało wybitne kulminacje w południowej grani Tramserku. Na północnym skraju grani można wyróżnić P.5991, a na skraju południowym P.5652. Próby wejść nie są znane.

KOYANGTSE 5050

(mapa 6, rys. 60-63)

Mało wybitna kulminacja w zachodniej grani Tramserku. Ze szczytu rozgałęziają się liczne żebra, spadające ku Imja Drangka i Kyashar Drangka. Wejścia na szczyt nie są znane.

NAGDENGU PEAKS 5749, 5446 i 5000

(mapa 6, rys. 48,62-64)

Mało wybitne kulminacje w pn.-zachodniej grani Tramserku: Upper Peak 5749, Middle Peak 5446 i Lower Peak 5000.

LOWER PEAK: 1.wejście 1955 E.Schneider (Exp.55/2). 2.w. 2.IV.1956 A.Eggler, E.Reiss (Exp.56/1). Wejścia na pozostałe wierzchołki nie są znane.

DROGA 72. Z Phunki pn.-zachodnim żebrem na Lower Peak. (rys.64). Zapewne nietrudno, szczegóły nie znane.

1.przejście 1955 E.Schneider (Exp.55/2). 2.p. 2.IV.1956 A.Eggler, E.Reiss (Exp.56/1).

KANG TAIGA LA 6240

(plan 6, rys. 54)

Przełęcz na południowym skraju masywu Kang Taiga, pomiędzy Kang Taiga Gl. na wschodzie i Kyashar Gl. na zachodzie.

1.wejście (1.w.zimowe): XII.1987 Koreańczycy (Exp.85/12).

DROGA 73. Z Hinku Nup Gl. przez Kang Taiga Gl. na przełęcz. (rys 53-54). Skomplikowanie przez lodospad.

Przejście dolnej części drogi (na górną część lodowca): 1963 uczestnicy Exp.63/1 ----> droga 55. 1.przejście (1.p.zimowe): XII.1987 Koreańczycy (Exp.85/12).

PEAK 6321

(mapa 6, rys. 53)

Firnowy szczyt na południe od masywu Kang Taiga, pomiędzy Kang Taiga Gl. na wschodzie i Kyashar Gl. na zachodzie. Próby wejść nie są znane.

KANG TAIGA LA LHO 6197

(mapa 6-7)

Przełęcz oddzielająca masyw Kang Taiga na północy od pasma Charpati Himal na południu, pomiędzy Kang Taiga Gl. na wschodzie i Kyashar Gl. na zachodzie. Wejścia na przełęcz nie są znane.

SPIS TREŚCI

Mingbo La	3
Mingbo Ri	4
Mingbo La Lho	5
Hinku Himal	5
Rakpa Ri	6
Hinku La Shar	7
Hinku Ri Main	7
Hinku La Lho	7
Hinku Ri Central	8
Hinku Peak	8
Hinku La Nup	10
Nare Ri Shar	10
Nare La Shar	10
Nare Ri Nup	10
Nare La	11
Omoga Ri Chang	11
Omogatse Lho	11
Omoga-Nare Col	15
Omogatse Chang	15
Yaraltse	15
Philibu La	16
Omoga Ri Lho	17
Omoga La	18
Kang Taiga	18
Phunkitse	27
Machung	27
Makyongtse	27
Tengpochetse	27
Tengpoche Gonda	27
Kang Taiga-Tramserku Saddle	28
Tramserku	29
Tramserku South Notch	33
Kyashar Peaks	35
Koyangtse	35
Nagdengo Peaks	35